

[Morten Lange.]

benyttet også af de forskellige grader inden for personellet. Skulle der komme en enkelt admiral, skal det ikke genere os.

I øvrigt kan jeg anbefale de to lovforslag til vedtagelse.

Else Gregersen: Når jeg har stillet et underændringsforslag til ændringsforslag nr. 4 til § 28, er det, fordi det efter min opfattelse er særdeles uheldigt i en paragraf i en lov at skrive „visse grupper“ uden at gøre noget forsøg på nærmere at definere, hvilke grupper der er tale om. Det må være et selvfølgeligt krav til en lov, at det klart fremgår af denne, hvem der omfattes af dens bestemmelser. Det stillede underændringsforslag har kun til hensigt at ændre § 28, så den opfylder det nævnte krav til klarhed, medens den foreslåede affattelse ikke giver nogen ændring af det omfang, som paragraffen ifølge betænkningen er tænkt at skulle have.

Da flere af de ærede ordførere har begrundet deres afvisning af det af mig stillede underændringsforslag med, at mit parti ikke ved tredje behandling vil stemme for selve lovforslagets endelige vedtagelse, vil jeg hertil sige, at det efter min opfattelse må være ret og rimeligt, at tingets medlemmer søger at forbedre et lovforslag, selv om forbedringerne ikke betyder, at lovforslaget gennemgår så vidtgående forbedringer, at hele lovforslaget bliver acceptabelt — i dette tilfælde acceptabelt for os.

Hvad angår selve lovforslaget, vil jeg gerne sige, at allerede ved første behandling gav min partifælle det ærede medlem hr. Iver Poulsen udtryk for betænkeligheder med hensyn til de økonomiske konsekvenser af teaterloven. Disse betænkeligheder har dog ikke på nogen måde ført til ændringsforslag under udvalgsbehandlingen. Tværtimod er der sket en udvidelse af det område, hvor der kan ydes støtte til billetkøbsordningen. Udvalgsbehandlingen har derfor i den henseende snarere betydet en forringelse end en forbedring af lovforslaget.

Derimod ser mit parti med glæde, at udvalget har gjort et stykke arbejde for at få løst spørgsmålet om en landsdelsscene i Sønderjylland. Forhåbentlig vil der herigennem også åbne sig mulighed for hyppige danske teaterforestillinger i Sydslesvig.

Man kunne måske nok på forhånd have forventet, at et lovforslag fra ministeren for kulturelle anliggender i hvert fald i sproglig henseende var korrekt og klart affattet, og når dette ikke var tilfældet, var det vel under alle omstændigheder rimeligt at forvente, at der under udvalgsbehandlingen var sket en præcisering af lovforslaget. Imidlertid er end ikke alle rene sprogfejl rettet. I § 30, stk. 2, står der således „om i hvilket omfang“, hvor meningen vel må være „om og da i hvilket omfang“.

Langt værre er det imidlertid, at lovforslaget på mange punkter er særdeles utydeligt og vagt affattet, undertiden ligefrem vildledende. I lovforslagets § 1 tales der om teaterforestillinger, men der er ikke gjort noget forsøg på at klargøre, hvor meget der hører ind under dette begreb. I § 1, stk. 3, bestemmes det, at ministeren for kulturelle anliggender skal afgøre, „hvorvidt en forestilling må anses som teaterforestilling efter denne lov“. Det burde selvsagt af selve loven fremgå, hvad den i det væsentlige omfatter, så ministeren for kulturelle anliggender kun skulle træffe afgørelse herom i rene tvivlstilfælde.

En lov bør altid være så klar som muligt. Det burde derfor straks af § 1 fremgå, at loven ikke blot omfatter egentlige teaterforestillinger, men også operaer, operetter, balletter og revyer. Det fremgår først indirekte af en passus i lovforslagets § 29, at teaterforestillinger også omfatter revyer.

I § 1, stk. 2, bestemmes det, at politimesteren kan meddele tilladelse til offentlig opførelse af teaterforestillinger i almindeligt velgørende eller andet almennyttigt øjemed. Navnlig udtrykket „almennyttigt“ forekommer mig at kunne gøres til genstand for mange forskellige fortolkninger, således at bestemmelsen let kan medføre vidt forskellig praksis i de forskellige politikredse.

I lovforslagets kapitel 3 tales der om rejssende teatre og i kapitel 4 om de faste teatres turnerende virksomhed. Det er derfor uheldigt, at der i kapitel 10 står, at et medlem af teaterrådet skal være repræsentant for turnébevillingshaverne. Der må her formentlig være tænkt på bevillingshaverne til de rejssende teatre, da der i forvejen er tildelt landsdelsscenerne, som driver turnerende virksomhed, en repræsentant.

I § 16, stk. 3, bestemmes det, at støtte-